

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87/1-T

Datum: 13. avgust 2009.

Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM II

U sastavu: sudija Kevin Parker, predsedavajući
sudija Christoph Flügge
sudija Melville Baird

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 13. avgusta 2009.

TUŽILAC

protiv

VLASTIMIRA ĐORĐEVIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU TUŽILAŠTVA ZA PRIHVATANJE ISKAZA
SVEDOKA MILANA ĐAKOVIĆA NA OSNOVU
PRAVILA 92ter**

Tužilaštvo:

g. Chester Stamp
gđa Daniela Kravetz

Branioци optuženog:

g. Dragoljub Đorđević
g. Veljko Đurđić

1. Ovo Pretresno veće (dalje u tekstu: Veće) Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu tužilaštva za prihvatanje iskaza svedoka Milana Đakovića na osnovu pravila 92ter (u daljem tekstu: Zahtev), koji je Tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilaštvo) podnelo 22. jula 2009. godine i kojim traži odobrenje da pozove Milana Đakovića na osnovu pravila 92ter Pravilnika o postupku i dokazima (u daljem tekstu: Pravilnik). Dana 5. avgusta 2009. godine, odbrana je podnela "Odgovor Vlastimira Đorđevića na Zahtev tužilaštva za prihvatanje iskaza svedoka Milana Đakovića na osnovu pravila 92ter" (u daljem tekstu: Odgovor). Dana 12. avgusta 2009. godine, tužilaštvo je zatražilo odobrenje da podnese repliku kako je izneto u podnesku /u daljem tekstu: Replika).

I. ARGUMENTI

2. U Zahtevu, tužilaštvo ukazuje na svoju nameru da predloži iskaz Milana Đakovića iz predmeta *Tužilac protiv Milutinovića i drugih*, za koji tvrdi da je relevantno i da ima dokaznu vrednost.¹ Tužilaštvo posebno ukazuje na dokaze iznete u iskazu da je Milan Đaković lično prisustvovao sastancima Zajedničke komande 1998. godine i da će svedočiti u vezi sa beležnicom u kojoj je beležio događaje i prisustvo na sastancima Zajedničke komande od 22. jula 1998. do 30 oktobra 1998. godine.² Tužilaštvo takođe tvrdi da će Milan Đaković pomoći Veću u razumevanju koordinacije između MUP i VJ u vreme na koje se odnosi optužnica.³ Tužilaštvo predviđa kraće usmeno ispitivanje Milana Đakovića u sudnici "kako bi se naznačili, dopunili i pojasnili određeni delovi njegovog pismenog svedočenja".⁴ Tužilaštvo tvrdi da će prihvatanje predloženog iskaza na osnovu pravila 92ter "doprineti interesima ekspeditivnog suđenja bez kršenja prava optuženog".⁵ Tužilaštvo dalje tvrdi da je predloženi iskaz već dostavljen odbrani, kao i izjava koju je Milan Đaković dao tužilaštvu (11. decembra 2007. godine), kao i beležnica Milana Đakovića sa rukom dopisanim dodacima od 21. maja 2008. godine.

¹ Zahtev, par. 6.

² Zahtev, par. 6.

³ Zahtev, par. 6.

⁴ Zahtev, par. 9.

⁵ Zahtev, par. 8.

3. Odbrana se protivi Zahtevu. Odbrana tvrdi da, imajući u vidu značaj očekivanog svedočenja Milana Đakovića, njega treba pozvati da svedoči *viva voce*, a ne na osnovu pravila 92ter.⁶ Po njenom mišljenju, značaj predloženog svedočenja analogan je situaciji kada se Veće pozabavilo svedočenjem Ljubinka Cvetića i Aleksandra Vasiljevića, kojima je Veće naložilo da budu pozvani kao svedoci *viva voce*, a ne na osnovu pravila 92ter.⁷ Konkretno, ona tvrdi da će "živo, neposredno svedočenje fokusirati njegov iskaz [Milana Đakovića] samo na navode protiv optuženog, g. Đorđevića".⁸ Ona tvrdi da, pošto se celina svedočenja Milana Đakovića u predmetu *Milutinović i drugi* odnosi ne samo na aktivnosti optuženog, već takođe i prvenstveno na ponašanje onih kojima je suđeno u tom predmetu, to "irelevantno" svedočenje u suštini neće uštedeti vreme direktnim svedočenjem, a može ići na štetu optuženog, pošto se bavi ponašanjem ljudi osim samog optuženog.⁹ Ograničavanjem glavnog ispitivanja na "ključne informacije relevantne za njihovu tezu protiv Vlastimira Đorđevića", pozivanjem Milana Đakovića kao svedoka *viva voce*, odbrana tvrdi da će unakrsno ispitivanje takođe biti efikasnije i fokusiranije.¹⁰

4. U svojoj Replici, tužilaštvo tvrdi da tvrdnja odbrane da je veći deo svedočenja u predmetu *Milutinović i drugi* irelevantan i štetan pošto se bavi uključenošću optuženog u tom predmetu neosnovan, pošto su pripadnost, priroda i delovanje Zajedničke komande "relevantni i imaju veliku dokaznu vrednost u odnosu na krivičnu odgovornost g. Đorđevića kako je navedeno u optužnici".¹¹

II. MERODAVNO PRAVO

5. Pravilo 92ter Pravilnika usvojeno je 13. septembra 2006. godine kako bi "Pretno vijeće proširilo mogućnost razmatranja pismenih izjava i transkripata svjedoka

⁶ Odgovor, par. 1.

⁷ Odgovor, par. 1 i 6.

⁸ Odgovor, uvodni pasus.

⁹ Odgovor, par. 5.

¹⁰ Odgovor, par. 7.

¹¹ Replika, par. 5-6.

umjesto usmenih svjedočenja kada se iskazi odnose na djela i ponašanje optuženog" i povećalo delotvornost sudskih postupaka.¹² Pravilo 92ter predviđa:

- (A) Pretresno veće može prihvatiti, delimično ili u celosti, svjedočenje u obliku pismene izjave ili transkripta svjedočenja tog svedoka datog u postupku pred Međunarodnim sudom, pod sedećim uslovima:
- (i) da je svedok prisutan u sudnici;
 - (ii) da je svedok na raspolaganju za unakrsno ispitivanje i eventualno ispitivanje od strane sudija; i
 - (iii) da svedok potvrdi da pismena izjava ili transkript tačno odražava ono što je on rekao u izjavi i što bi izjavio u slučaju ispitivanja.
- (B) Svjedočenje prihvaćeno u skladu s paragrafom (A) može uključiti dokaze kojima se dokazuju dela i ponašanje optuženog za koje se on tereti u optužnici.

6. Dokazi za koje se traži da budu prihvaćeni na osnovu pravila 92ter, bilo pismena izjava ili transkript usmenog svjedočenja, moraju ispuniti opšte obaveze prihvatljivosti.¹³ Drugim rečima, predloženi dokazi moraju biti relevantni i imati dokaznu vrednost, a dokazna vrednost ne sme da uveliko nadmašuje potrebu obezbeđivanja pravičnog suđenja.¹⁴

III. DISKUSIJA

7. Pretresno veće na početku napominje da se opšta relevantnost i dokazna vrednost očekivanog svjedočenja Milana Đakovića ne osporavaju. Naime, Veće podseća da je utvrdilo da je "predloženo svjedočenje [Milana Đakovića] relevantno za navode o odgovornosti optuženog na osnovu člana 7(1) i 7(3) Statuta" i da u ovoj fazi "nema razloga da sumnja u dokaznu vrednost predloženog Đakovićevog svjedočenja".¹⁵ Isto tako, nije osporen nijedan drugi kriterijum za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92ter u vezi sa svjedočenjem Milana Đakovića u predmetu *Tužilac protiv Milana Milutinovića i*

¹² Izjava predsednika MKSJ-a sudije Fausta Pocara na Generalnoj skupštini UN, 9. oktobar 2006; *Tužilac protiv Ljubeta Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-PT, "Odluka po prvom izmenjenom zahtevu tužilaštva na osnovu pravila 92bis i Zahtevu tužilaštva na osnovu pravila 92ter", 30. mart 2007. godine, par. 44; *Tužilac protiv Milana Lukića i Sredoja Lukića*, predmet br. IT-98-32/1-T, "Odluka po povjerljivom Zahtjevu tužilaštva za prihvatanje ranijeg svjedočenja s dokumentarnim predmetima s tim u vezi i pismenim izjavama svjedoka na osnovu pravila 92ter", 9. jul 2008. godine (u daljem tekstu: Odluka u predmetu *Lukić i Lukić*), par. 13.

¹³ Odluka u predmetu *Lukić i Lukić*, par. 20; *Tužilac protiv Astrita Haraqije i Bajrusha Morine*, predmet IT-04-84-R77.4, "Odluka po Zahtevu tužilaštva za prihvatanje dokaza na osnovu pravila 92bis i/ili 92ter", 2. septembar 2008. godine, par. 13.

¹⁴ Pravilo 89 (C) i (D) Pravilnika.

¹⁵ *Tužilac protiv Vlastimira Đorđevića*, predmet br. IT-05-87/1-T, "Odluka po Zahtevu tužilaštva da se Milan Đaković doda na spisak svedoka na osnovu pravila 65ter", 21. maj 2009. godine, par. 8.

drugih. Zapravo, pitanje o kome treba da se donese odluka je da li je pravilo 92*ter* odgovarajući modalitet svedočenja za ovog konkretnog svedoka.

8. Položaj Milana Đakovića u vreme relevantno za optužnicu i opšti opis njegovog predloženog svedočenja izneti su u prethodnoj odluci Veća i ovde ih nije potrebno ponavljati.¹⁶ Međutim, može se naglasiti da je Milan Đaković u jedinstvenom položaju da može da svedoči u vezi s prisustvom i saznanjima o angažovanju u Zajedničkoj komandi, kojoj je prisustvovao optuženi Vlastimir Đorđević i drugi pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata koji su navedeni u Optužnici, što je relevantno za odgovornost optuženog na osnovu članova 7(1) i (3) Statuta. Mada je transkript svakako relevantan, njegov veći deo odnosi se na raspravu o delima i ponašanju nekih od optuženih u predmetu *Milutinović i drugi*, tokom sastanaka Zajedničke komande, dok se optuženi Vlastimir Đorđević pominje samo jednom u transkriptu kao učesnik tih sastanaka.¹⁷ Veće se stoga slaže s odbranom da svedočenje ovog svedoka možda nije bilo dovoljno koncentrisano na navodno angažovanje optuženog u delima na koje se odnosi predloženo svedočenje i da bi glavno ispitivanje moglo biti od pomoći prilikom razjašnjavanja pitanja vezanih za njegovo učešće. Drugim rečima, Veće smatra da bi glavno ispitivanje Milana Đakovića moglo pomoći usmeravanju njegovog svedočenja na pitanja koja su direktno relevantna na navodnu krivičnu odgovornost optuženog. Veće zaključuje da u tim okolnostima, čak i kada bi se prihvatilo da bi se uštedelo vreme suđenja primenom pravila 92*ter* na predloženo svedočenje Milana Đakovića, gorenavedeni stavovi snažno upućuju protiv odobravanja Zahteva u odnosu na ovog svedoka. Stav je Veća da bi interesi pravde najbolje bili očuvani ukoliko bi Milan Đaković svedočio *viva voce*.

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ 65*ter* 05344, str. 26386.

IV. DISPOZITIV

9. Iz tih razloga i u skladu s pravilom 89 i 92ter Pravilnika, Veće odobrava tužilaštvu da podnese Repliku i odlučuje da se Milan Đaković sasluša na uobičajeni način putem glavnog ispitivanja i da se Zahtev odbija u odnosu na predloženi iskaz.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija merodavna.

/potpis na originalu/
sudija Kevin Parker,
predsedavajući

Dana 13. avgusta 2009. godine
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]